עשין פט טוש"ע ח"מ סי

שיב סעי׳ יח: ד ג מיי׳ שם טוש״ע שם

: סעי' יט

ל ד מיי׳ פ״י מהל׳ שכנים הל׳ ו סמג עשין פב

טוש"ע ח"מ סיי הנה סעי

ד: ה מיי שם הלי ה טוש"ע שם סעי לא

בו מיי שם הליו סמג

. 43 י ז מיי׳ פ״ו מהל׳ שכירות

הל' ד סמג עשין פט

א ועיין מ"ש בוה המ"מ

בפ"ד מהלי שכנים הלי א:

יא ח מיי׳ פ״י מהל׳ שכנים הל׳ ה סמג

עשין פב טוש"ע ח"מ סי

טוש"ע שם סענ' ד: רג י מיי שם פ"ד הל' ג ממג שם טוש"ע ח"מ

מי קסד סעי ה:

טוש"ע ח"מ סי' שיד

שם טוש"ע שם סעי

ערך מעזב וע' עוד בערך קר י' ומ"ש שם הרב המוסף], ב) [פסחים ג. יש"נו. ג) לש"ל מ"ו. ד) (לעיל נד.) [ב"ב כה:], ה) [ב"ב כב: כה:], ו) [ב"ק ב:ז. ז) ודברים הללו לריכיו מובן ול' רש"י שבאלפסי מובן ול' רש"י שבאלפסי בזה"ל אף זה אף שבעל הבית אינו חסר כלום לריך שנהנה דקסבר זה נהנה וכו׳ וע"ע בפי' הרב ברטנורה ל"ה ר"י אומר וכו' ע"ש],

הגהות הב"ח

(מ) גמ' דפליגי בפלוגתה: (כ) במשנה ומקרה את העלייה ויושב בנית: (ג) רש"י ד"ה איפחית עליונה והוא שכר כנ״ל ותיבת עלייה נמחק: (ד) ד״ה אמר ר׳ יהודה וכו׳ בעל העלייה זו כשהוא חוזר ומקבל מעותיו מזה הוה ליה שהוא דר בתוך שלו ואי נמי זה לא חסר דהא בלאו הכי לא הוי בני לה איהו זה מיסל נסנס שאלולי בית זה כל"ל:

מוסף רש"י

עשרים וחמש אמה. כך שיערו שהשרשין נמשכין והולכין ומקלקלין את כותלי הכור (ב"ב יח.). ובחרוב ובשקמה. שרשיהם מרובים (שם כה:). בין מלמעלה. שאחד מהן מלמעלן גגוגה שיפוע הר' והשני בשפולו. ביז דברשות נטע שאינו מזיק עד זמן גדול לא חייבוהו חכמים לקון בלא דמים בשביל הזיקה דיחיד (שם). בגירי דיליה. בחלים הבאים לו מיד גופו של בעל הכית ממש (שם כב:)**. הבית** יז מל מנום (שם בבו) הביו והעלייה של שנים. כית של זה והעלייה שעל גבה סוים של אחר ור״ק ר:). עד

א) בי הערוך וסנאין וטינא לבדו הוא דר. ובעל הבית יוצא מביתו בעל כרחו: דרך גגין. איפחית תחתונה מהו למידר בעליונה. וא"ת אי דאמר ליה עלייה הא ב מיי פ״ה מהלי רשב"ל אמר ליחאי ע"ש לעלות מבחוץ דרך סולם החבוע לכניסת פתח העלייה ויכנס לעלות מבחוץ דרך סולם הקבוע לכניסת פתח העלייה ויכנס לעלייה הנפחת ומשם ירד לבית בסולם: עלייה קבילת עילואי. לעלות דרך סולם וליכנס לפתח ולדור למעלה אבל טורח של עלייה שלא יכול לסלקו לילך לעליונה וי"ל דלעולם דא"ל שעל גבי בית

וירידה לא קבילית עלי: שתי עליות זו על גב זו מהו. והגמרא מפרש לבעיה וחזיל: היפחים (ג) עלייה עליונה. והוח שכר העליונה פשוט לי דדר בתחתונה דכ"ש דהא עדיפא ליה: אלא איפחים מחמונה. והוא שכר את התחתונה מהו דנידחייה משכיר אצל העליונה או נכוף את המשכיר וידור עמו בבית: חדא עלייה. מעלה: קינים וסנאים. מעשה תקרה כעין מחללות שקורין קלידי"ש: וסטיני אמר ריש לקיש. שם חכם תלמידו של ריש לקיש: לווחין. פלנק"ש בלע"ו מנסרים של ארו: חיפחים מעזיבה. והתקרה קיימת אלא שהמים שותתין ויורדין דרך הפחתים הוו. ולאו שוכר ומשכיר הוו אלא בית של זה והעלייה של זה: ויוסף הורד. תרגומו איתחת. ר׳ חייא ב"ר יוסי אמר תחתון וכו': בפלוגתה דר' יוסי ורבנן. דמתניתין דס"ד דהא דקאמר ר' יוסי העליון נותן את המעזיבה כדי שלא יזיקו מימיו את התחתון הוא דקסבר על המזיק להרחיק את עלמו והתחתון נותן תקרה שהרי השכיר לו מקום לגור ות"ק סבר על הניזק להרחיק את עצמו הלכך מעזיבה נמי על התחתון לעכב המים שלא ירדו עליו: ותיסברת דרבי יוסי ורבנן. דהכת בהיזיקה דתחתון פליגי ומעזיבה זו לעכב המים ובשביל נזקי התחתון: איפכא שמעינן להו. דר׳ יוסי סבר על הניוק להרחיק את עלמו: מו הבור. שהשרשין מתפשטין ונוקבין בכותלי הבור ומחלידין את הקרקע והכתלים נופלים: חרוב ושקמה. יש להן שרשין יתירין וארוכין משאר אילנות: בין מלמעלה. בין שהאילן נמוך מן הבור שקרקעית הבור למעלה משרשי האילן שהאילן נטוע בבקעה והבור בהר והתם מפרש מפני שמחלידין את הקרקע ומעלין עפר ומקלקלין קרקעיתו של בור: מן הלד. ששניהם בקרקע השוה: ונותן דמים. בעל הבור לבעל האילן: אלא אי איכא למימר דפליגי. אם יש לתלות פלוגתא דהנך אמוראי דלעיל בפלוגתה דתנהי: בפלוגתה דרבי

כשהוא דר לבדו הוא דר כדמעיקרא או דלמא שניהם דרין דא"ל אדעתא לאפקינן לא אגרי לד אם תמצא לומר "שניהם דרין בו כשהוא משתמש דרך פתחים משתמש או דרך גגין משתמש מי אמר כדמעיקרא מה מעיקרא דרך גגין השתא נמי דרך גגין או דלמא מצי אמר ליה עלייה קבילי עלאי עלייה וירידה לא קבילי עלאי אם תמצא לומר ימצי אמר ליה עלייה וירידה לא קבילי עלאי שתי עליות זו על גב זו מהו איפחית עליונה נחית ודר בתחתונה איפחית תחתונה מהו למיסלק לגמרי בעליונה מי אמריגן דא"ל שם עלייה קבילית עלָך או ְ דלמא חֹד עלייה קביל עליה שתי עליות לא קביל עליה בתיקו: רבי יוםי אומר התחתון נותן את התקרה כו': מאי תקרה רבי יוםי בר חנינא אמר קינים יוםנאין וסטיני אמר רבי שמעון בן לקיש לווחים ולא פליגי יםר כי אתריה ומר כי אתריה הנהו בי תרי דהוו דיירי חד עילאי וחד תתאי איפחית מעזיבה כי משי מיא עילאי אזלי ומזקי לתתאי מי מתקן) ר' חייא בר אבא אמר העליון מתקן (מי מתקן) ור' אלעי משום ר' חייא בר' יוסי אמר

זה אני משכיר לך ומספקא ליה דלמא עלייה עליונה נמי היא בכלל בית והא דא"ל שעל גבי בית זה משום דעיקר הבית היא למטה ואף על גב דמוכר את הבית לא מכר את העלייה לענין שיעבוד זה מיהא הוי **רבי** יהודה אומר אף הדר בתוך שבר. מה שפירש בקונטרם דאם אין נותן לו שכר מיחזי כרבית אין נראה לר"י דמה רבית שייך הכא דלא הלווהו כלום שהרי אם הבית נשרף לא היה נותן לו יציאותיו וגם אין אנו לריכין לטעם דרבית שהרי טעמו הוא משום דוה נהנה וזה חסר ויושב כבית עד שיתן לו יציאותיו.

שתחת עלייה זו אני משכיר לך פשיטא שידור בעליונה ששיעבד לו ואי אמר שעל גבי בית זה אני משכיר לך פשיטא

פי׳ בקונטרס דטעמא משום דהשתא לא נהנה דהרי עלייתו מוכנת לו וקשה דהא נהנה הוא שאין לריך לעלות ונראה דגרם ומהרה את העלייה ויושב בתוכה פי׳ בעליי׳ ולא יניח לבעה״ב ליכנס בתוכו עד שיתן לו יציאותיו:

כדמפרש בגמרא:

. בכלל בית:

של חבירו צריך להעלות לו

תורה אור השלם ויוֹסֵף הוֹרֵד מִצְרָיְמָה 1 פוטיפר ייכנהו ויכנהו וַיִּלְבֵּוּוּ פּוּטִּיפַּוּ טְּוְיִס פַּרְעֹה שַׁר הַטַּבְּחִים אִישׁ מִצְרִי מִיַּד הַיִּשְׁמְעַאלִים אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ שְׁמָּה: בראשית לט א

> לעזי רש"י הלידי"ש [הליידי"ש]. רשתות נצרים, מחצלות. פלנק"ש [פלנקי"ש]. . קבליי"ש [קיבילי"ש]. תדות, קרסולים.

יהתחתון מתקן וסימן יויוסף הורד מצרימה לימא ר' חייא בר אבא ורבי אלעי בפלוגתא דרבי יוםי ורבגן קמיפלגי למאן דאמר העליון מתקן קסבר על המזיק להרחיק את עצמו מן הניזק ומאן דאמר תחתון מתקן קסבר "על הניזק להרחיק את עצמו מן המזיק ותיסברא רבי יוםי ורבגן לענין נזקין פליגי והא איפכא שמעינן להו דתנן סמרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמש אמה ובחרוב ובשקמה חמשים אמה בין מלמעלה בין מן הצד אם הבור קדם קוצץ ונותן דמים אם האילן קדם לא יקוץ ספק זה קדם ספק זה קדם לא יקוץ רבי יוםי אומר יאע"פ שהבור קודמת לאילן לא יקוץ שזה חופר בתוך שלו וזה נומע בתוך שלו אלמא ר' יוםי סבר על הניזק להרחיק את עצמו ורבגן סברי על המזיק להרחיק את עצמו אלא אי איכא למימר (6) פליגי בפלוגתא דר' יוסי ורבנן דהתם קמיפלגי ורבי יוסי ורבנן דהכא במאי פליגי בחוזק תקרה קמפלגי רבנן סברי ימעזיבה אחזוקי תקרה הוא ואחזוקי תקרה על התחתון בעי לאחזוקי ורבי יוםי סבר מעזיבה אשוויי גומות הוא ואשוויי גומות על העליון לאשוויי איני ייוהאמר ְרב אשי כי הוינא בי רב כהנא הוה אמרינן ימודה רבי יוסי בגירי דיליה ידפסקי מיא והדר נפלי: בותני יהבית והעלייה של שנים שנפלו אמר בעל העלייה לבעל הבית לבנות והוא אינו רוצה לבנות הרי בעל העלייה בונה את הבית ודר בתוכה עד שיתן לו את יציאותיו ר' יהודה אומר אף זה בינו אוניות בינות בינותו עי שינו לו אוני ציאוניות יוודו אונו אף זה דר בתוך של חבירו צריך להעלות לו שכר אלא בעל העלייה בונה את הבית ואת העלייה 🌝 מקרה את העליונה ויושב בבית עד שיתן לו את יציאותיו:

יוסי ורבכן דהתם הוא דפליגי. מ"ד על העליון לחקן כרבנן ומ"ד על התחתון כרבי יוסי: **בחווקי חקרה.** וכשאין התחתון לועק שאינו חש למימיו אלא העליון לועק ואומר כשאני דורך על הנסרים הם מנענעים ואני דואג שמא חהפך אחד מהן תחתי או חשמט מן הקורה ואפול: חזוקי סקרה הוא. מאחר שהוא טח בטיט אין הנסרים נדין ממקומן: אשוויי גומות הוא. דחזוקי תקרה סגי ליה ביתידות שקורין קבליי"ש בלע"ו: איני והאמר רב אשי וכו'. אדרבי חייא בר יוסי פריך דאמר על התחתון לתקן ואוקימנא כרבי יוסי והא מודה רבי יוסי בגירי דיליה אע"ג דאמר על הניזק להרחיק את עלמו ה"מ היכי דלאו אדם עלמו מזיקו כגון אילן ובור שבשעת נטיעתו אינו מזיקו אלא השרשים גדילין ומתפשטין מאליהן לאחר זמן אבל היכא דאדם עצמו מזיקו וזורק בו חציו כי הכא ששופך המים על ראשו מודה הוא דלא גרמא דניוקין הוא דמיפטר אלא מזיק ממש הוא ואדם מועד לעולם ער וישן שוגג ומזיד: דפסקי והדר נפלי. לא היחה מקום רחיצת ידים של עליון על מקום נוקי תחתון אלא במקום אחר משם הן נמשכין עד שנופלים במקום שמויקין: בותבי' של שנים. בית של זה והעלייה של זה שחלקו כך בנחלת אביהן: אמר בעל העלייה לבעל הבית לבנות. החומה והתקרה התחתונה המוטלין עליו לבנות והוא יבנה החומה מן התקרה ולמעלה ותקרה העליונה של גג: בונה בים. לבדו עד תקרה התחתונה: עד שיסן לו יליאוסיו. ואח"כ ילא ממנו ויבנה עלייתו: אמר ר' יהודה אף זה דר בחוך של חבירו. אם כן הוא אף "בעל העלייה זו כשהוא חוזר (ד) מעותיו לזה שהוא דר בתוך שלו ואי נמי זה לא חסר דהא בלאו הכי לא הוי בני לה איהו לריך להעלות לו שכר דוה מיהא נהנה שאלולי בית זה אין לו מקום לדור שם וקסבר זה נהנה וזה לא חסר חייב וצריך להעלות לו שכר ואי לא מיחזי כרבית: אלא בונה. וגומר את הכל ומקרה את העלייה למעלה וכל הצריך לה: ויושב בבית. התחתון דהוה ליה זה לא נהנה וזה לא חסר הוא לא נהנה שהרי עלייתו מוכנת לו לדור בה וזה לא חסר דבלאו הכי לא חזיא ליה דהא לא הוה בני לה: